

פרשת ויקהל

"ויקהל משה את כל עדת בני ישראל ויאמר אליהם ..ששת ימים תעשה כל מלאכה
וביום השביעי יהיה לכם קדש שבת שבתון לה'.." (שמות ל"ה, א'- ב').

בכל התורה כולה מסופר רק פעם אחת על אסיפת עם 'כללית' והיא בפרשה הפותחת
במצוות שבת.. מתחילת התורה ועד סופה אין בה פרשה שנאמר בה ויקהל אלא זאת.

אמר הקב"ה עשה לך קהילות גדולות ודרוש לפנייהם ברבים הלכות שבת, כדי שילמדו
ממך דורות הבאים להקהיל קהילות בכל שבת ושבת ולכנוס בתי מדרשות ללמד ולהורות
לישראל דברי תורה..

בזה נקבע לדורות תפקידה החברתי-תרבותי של השבת בכלל ולשכבות העמלים בפרט.
גדולה היא סכנת ההתנוונות הרוחנית לאדם השקוע בעבודה מפרכת. השבת מעוררת בו
את כוחות הנפש הגנוזים ומרוממת אותו לספירות העליונות של פעילות רוחנית ונפשית.

(ממעייין האגדה'- א. ארזי)

שעור פרשת השבוע: תמי דרור

שבת		ימי החול	
הדלקת נרות	17.12	זמן תפילין /טלית	5.25
מנחה א' 14.00	ב' 17.20		
ערבית ושיעור		סוף זמן ק"ש	9.03
שחרית א'	6.45	שקיעה	17.34←17.37
שחרית ב'	8.30	מנחה א' (בחד"א)	13.15
קידוש	11.30	מנחה וערבית	17.25
מנחה 12.30	13.30	צאת הכוכבים	17.54
לימוד 'דור לדור'	17.30	ערבית	20.10
צאת השבת	18.08	שחרית נוער	7.30

אחות תורנית- דורית רידר

שבת
שלום

מי יביא את העסק?

וְהַנְּשֵׂאִים הַבִּיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם וְאֶת אַבְנֵי הַמַּלְאִים לְאֶפֶוד וְלַחֹשֶׁן (שמות לה, כז)

מדרש חז"ל המוכר והידוע (שמביא רש"י) מתאר את מחשבתם של נשיאי השבטים לאחר ההכרזה על איסוף תרומות לבנין המשכן (רש"י, שם):

אמר ר' נתן מה ראו נשיאים להתנדב בחנוכת המזבח בתחלה, ובמלאכת המשכן לא התנדבו בתחלה? אלא כך אמרו נשיאים יתנדבו צבור מה שמתנדבין, ומה שמחסירים אנו משלימין אותו. כיון שהשלימו צבור את הכל, שנאמר (שמות לו ז) 'וְהַמַּלְאָה הִיְתָה דִּים', אמרו נשיאים מה עלינו לעשות? הביאו את אבני השם וגו', לכך התנדבו בחנוכת המזבח תחלה. ולפי שנתעצלו מתחלה נחסרה אות משמם 'וְהַנְּשֵׂאִים' כתיב.

מדרש זה מבקר את נשיאי השבטים שלא העריכו מראש את רוחב נדיבות הלב של בני ישראל.

מדרש אחר ומפתיע מזהה את הנשיאים בפסוק כעננים (בבלי יומא דף עה ע"א):

'וְהֵם הַבִּיאוּ אֵלָיו עוֹד נְדָבָה בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ מֵאֵי בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ?' - אמר רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יונתן: מַדְבֵּר שִׁירָד לֵהֶם בְּבִקְרָ בְּבִקְרָ, מִלְּמַד שִׁירָדוּ לֵהֶם לְיִשְׂרָאֵל אַבְנִים טוֹבוֹת וּמְרַגְלִיּוֹת עִם הַמֶּן. (שמות לה, כז) 'וְהַנְּשֵׂאִים הַבִּיאוּ אֶת אַבְנֵי הַשֹּׁהַם' תנא: נשיאים ממש, וכן הוא אומר (משלי כה, יד) 'נְשִׂאִים וְרוּחַ וְנֶשֶׁם אֵין'

על פי דברי הגמרא הנשיאים שהביאו את אבני השם אינם אלא עננים, המכונים גם הם בכמה מקומות בתנ"ך 'נשיאים'. מה משמעותו של מדרש זה, ומדוע הוציאו חז"ל את הפסוק מפשטו? הרי ברור בפשט הפסוקים שהנשיאים עליהם מדבר הכתוב הם נשיאי השבטים!

רבי שלמה אפרים מלונטשיץ ('כלי יקר') קושר מדרש זה עם מדרש אחר שעוסק גם הוא ב"נשיאים" כעננים (בבלי תענית דף ח ע"ב):

ואמר רבי יוחנן: אין הגשמים נעצרין אלא בשביל פוסקי צדקה ברבים ואין נותנין, שנאמר (משלי כה, יד): 'נְשִׂאִים וְרוּחַ וְנֶשֶׁם אֵין אִישׁ מִתְּהַלֵּל בְּמַתַּת שְׂקָר'

כאשר אנשים מבטיחים לתת אבל אינם מממשים את הבטחותיהם דומה הדבר ליום סגריר, מעונן וקריר בו נדמה לכולם שעוד רגע יפתחו ארובות השמים, אבל הארץ נשארת יבשה. כמעט יורד גשם, אבל רק כמעט, כמו אותו אדם שפסק צדקה ברבים אבל לא נתן. במלאכת המשכן התינה היתה ברוחב לב – 'וַיָּבֵאוּ כָּל אִישׁ אֲשֶׁר נִשְׂאוֹ לְבוֹ וְכָל אֲשֶׁר נְדָבָה רֹחוֹ אֹתוֹ' (שמות לה, כא), 'וַיָּבֵאוּ הָאֲנָשִׁים עַל הַנְּשִׂאִים' (שמות לה, כב), 'וְכָל אִשָּׁה חֲכַמַת לֵב בְּיָדֶיהָ טוֹוִי' (שמות לה, כה), לכן זכו בני ישראל למתנת שמים של 'וְהַנְּשֵׂאִים הַבִּיאוּ', לעומת זאת, כאשר יש רק דיבורים על נתינה שאינם מגובים בעשייה אזי - 'נְשִׂאִים וְרוּחַ וְנֶשֶׁם אֵין'. הבאת ענני גשם נתונה בידי של הקב"ה, אבל יש ביכולתו של האדם להשפיע ע"י פתיחת הלב ונתינת תמיכה לנוק.

נמשיך להתפלל לגשמי ברכה ושפע. נעטר את תפילתנו במעשי צדקה וחסד של נתינה לאחר ובעזרת ה' נזכה לברכת שמים - 'יִפְתַּח ה' לְךָ אֶת אוֹצְרוֹ הַטּוֹב אֶת הַשָּׁמַיִם לְתֵת מָטָר אַרְצְךָ בְּעֵתוֹ וּלְבַרֵךְ אֶת כָּל מַעֲשֵׂה יְדֶיךָ' (דברים כח, יב).

במלאת עשור לפטירתו של אבינו, סבינו וחברנו היקר

יהודה בר"ט ז"ל

נתכנס ונעלה את זכרו הברוך

ביום חמישי הבא - כ"ז באדר א' תשע"ד (27.2.14 למניינם)

במועדון לחבר.

18:00 - משנה לעילוי נשמתו מפי ליפא אהרוני

ודברים לזכרו מפי נציגי המשפחה.

18:15 – 19:30

"לגעת באור"

הרצאה בליווי דוגמאות מוזיקליות קלאסיות מפי :

המאסטרו רוני פורת

בהרצאתו מאיר המנצח את גדולתה של החשיבה החיובית ואת כוחות היצירה הגנוזים בה.

אנו סבורים שזו דרך יפה להנציח את מורשתו של אבינו ז"ל.

הציבור מוזמן.

משפחת בר"ט

(האיורים – סמלו המסחרי של יהודה, מעשה ידיו להתפאר..)

מסע אל ספר הזוהר

החוג "מסע אל ספר הזוהר"

בהנחייתה של שפרה אסולין

פותח את שעריו למשתתפים חדשים,

עם תחילתו של סמסטר ב'.

החוג מתקיים מדי יום שישי

בין השעות 8:00-9:30 בבוקר

בחדר הנצחה

עלות הסדרה : 300 שח'.

מס מפגשים : 12

תאריכים יינתנו למעוניינים.

יש להירשם בו. תרבות

לאילנה טבת
אתך באבלך במות אביך
יוסף פלג ז"ל
קיבוץ סעד

השואצ פֿרֿע -

בשבת - התארחו בקיבוצנו הרב יוחנן פריד והרב בני לאו, כך ובכך זכינו לתגבורת תורנית. כתבנו המיוחד ל'עניינים שבקודש' - אלי שליון, התמסר למלאכה ומדווח כדלקמן:

--בליל שבת – הציג הרב ארי בשיעורו את הדילמה - האם יש בעיה הלכתית מצד "לשון הרע" כאשר מורה מבקש מתלמיד למסור לו מידע על מעשים הנעשים בכיתה? הוצגו כמה קריטריונים הקובעים האם המידע הנזכר מתאפשר מבחינת הלכות לשון הרע. קהל השומעים נפרד מהשיעור כשבאמתחתו שיעורי בית.

בשבת לאחר התפילה - עמד הרב יוחנן פריד בשיעורו, על השאלה: "100 שנים למסע המושבות של הרב קוק – האם הצליח?" מדובר במסע שערכו הרבנים קוק וזוננפלד במושבות שמחדרה וצפונה. המסע התחיל באמצע חשוון תרע"ד ונמשך כחודש וחצי. מטרות המסע היו מעשיות – לבקר את קיום המצוות התלויות בארץ ע"י החקלאים (הרב זוננפלד) ורוחניות (הרב קוק) – לנסות ולאחות את הבקע שנוצר בין הישוב הישן והחדש. אמנם, בחלק מהתחנות התקבלו הרבנים בקרירות או אפילו בעוינות מה, אך לדעת הרב פריד, אם מסתכלים היום בפרספקטיבה לאחור – זיהה המסע את בעיות היסוד של העם היושב בציון שלא השתנו עד היום.

לפנות ערב לקראת צאת השבת - העביר הרב בני לאו שיעור בנושא: "בקשת גשמים בין נביאים לתנאים". בסיס השיעור היה מעשה חוני המעגל. הרב בני הבדיל בין "נביאי הסיפור" (נביאים ראשונים): שמואל, אליהו ואלישע שהיו להם בשעת הצורך תכונות של איש האלוקים (משה) להראות מופתים המשנים את סדרי הטבע (מפתחות גשמים), לבין "נביאי הסיפור" (נביאים אחרונים) שהאותות שנתנו לא חרגו מגדר חוקי הטבע. לעומתם, התנאים והאמוראים יכלו רק לנסח סדר תעניות ותפילות שמטרתן לעורר להרהורי תשובה ולקוות שהקב"ה ישמע לתפילת העם. --

תודה לאלי שטרך להביא לנו 'דברים בשם אומרם'. ראוי לציין שלאחר למעלה מחודש של יובש באמצעו של חורף, סמוך לזמן השיעור שעניינו 'בקשת גשמים' - התקדרו השמים וזרזיפים קלילים הומטרו ולחלחו את אדמתנו הצמאה.

גם מקומם של הצעירים ובני/ות החומ"ש לא נפקד מתכנית השבת. בליל שבת התכנסו רבים מהם לשיעורו של הרב בני, כפי שמדווחת אפרת פראווי כדלקמן: -- הרב בני עסק בנושא "דרכים שונות בחצר משותפת" - איך מצליחים לשמר תחושת יחד בתוך קהילה של ריבוי דעות. הרב דיבר בזכות הסובלנות ונגד הקמת גדרות, וטען כי מחלוקות רבות יכולות להתיישב מתוך תהליך של שיח ודיון אמיתי, והביא דוגמאות שונות לדבריו גם מן המקורות וגם ממקרים אקטואליים בקהילות אחרות שפגש. נראה היה שהמחלוקות בתוך הקהילה שלנו בנושא הדתי וגם במגזר הדתי בין הקבוצות השונות - נוגעות ומעסיקות גם את הצעירים, שחלקם נשארו גם אחרי תום השיעור הפורמאלי לדון בסוגיה. תודה רבה לרב בני שהקדיש לנו מזמנו ולכל הצעירים היקרים שהשתתפו.. --

ביום ראשון בערב - התכנסו הנשים הצעירות (מי בגילה, מי ברוחה ומי בשניהם..) לערב 'פורים קטן' אותו ארגנה במועדון חברתנו לעתיד אילה הלוי-וייזל (לבית ארנשטיין - פרומסון). מטרתן היתה לצאת, ליהנות, להתגבש, להתאוורר, לשוחח על דא ועל הא ובעיקר לצקת תוכן יהודי אקטואלי למפגש. בהמשך העלון מופיע דיווחה של אילה שהתרגשותה טרם דעכה ושיר מפרגן מטעמה של דיקלה גינזברג.

ביום שני – התקיימה 'הדרכת כיבוי אש' לעובדי הענפים והוועדות, כך שיימצאו מיומנים ומוכנים ליום פקודה אם יגיע. כתבנו: 'ההולך בשדות' שעבר הכשרה גם לענייני בטיחות והפך 'להולך על בטוח' מוסר להלן את דיווחו:

--לשמחתנו, עם השנים, המודעות לבטיחות הולכת וגוברת וישנה הקפדה על העברת השתלמויות לעובדים, בנוהלי בטיחות בעבודה, השתלמות לנוהגים במלגוזות, עזרה ראשונה ועוד. השבוע התקיימה ההשתלמות השנתית בנושא כיבוי אש בה השתתפו נציגים ממספר ענפים, וזאת כדי שבכל ענף יהיה מי שיידע לתת מענה ראשוני לשריפה (חוי"ח). למדנו להשתמש במטף כיבוי, למדנו על גורמים לשריפות וגם כיצד לתת מענה ראשוני לשריפה בארון חשמל, או על הכיריים בבית או בבית בו יש חדר מדרגות. הובהר לנו עד כמה השימוש במים לא תמיד יעיל, ובמקרים רבים אף עלול ללבות את האש (שמן רותח ומים=אסון, יש לחנוק את האש עם מגבת רטובה/שמיכה וכד', כדי למנוע חמצן מהאש). חשמל ומים – סכנה גדולה, משום שהמים מוליכים את החשמל. שלב ראשון – להוריד את ממסר הפחת בדירה – הוא ממליץ לבדוק אחת לחודש את תקינותו של ממסר הפחת. הדברים מעניינים וההשתלמות- משתלמת!! יישר כח לגואל על הארגון!--

על טיול הכלניות ובארות יצחק בנגב שנערך באותו היום, מדווחת ברוריה גורן: --- יצאנו מעל לשלושים חברים לטיול. ביקרנו בכלניות שביער שוקדה וגם במרבצי הכלניות המרהיבים שבחלקו הדרומי מערבי של מושב שוקדה. משם נסענו לחניון רעים ונהנינו מהירוק והאדום לאורך כל הדרך. לאחר מכן הגענו לקיבוץ עלומים, שם חיכתה לנו מדריכה שהובילה אותנו לאתר יפה במיוחד שמנציח את בארות יצחק בנגב. שמענו מפייה את הסיפור ההסטורי של היישוב ומהלך הקרבות במלחמת העצמאות. סיימנו במרכז המבקרים החדש ולאחר סרטון קצר קינחנו בקפה ומאפה. ההדרכה המעולה, מזג האוויר המושלם והאווירה השמחה- עשו את שלהם.----

ביום שלישי בערב- נערך חידון התנ"ך המסורתי לתלמידי החטיבה. רעם מחיאות הכפיים וקריאות העידוד, הדהד ונשמע למרחקים. במקומות הראשונים זכו אלו שענו נכונה על מירב התשובות, אולם, כל המשתתפים השקיעו את מירב המאמצים על מנת להצליח. פרטים ועדכונים נוספים בדרכם למערכת ויפורסמו אי"ה בעלון הבא. כתבתנו לענייני מצוינות תלמידים ומורים – ש. קסוטו, מדווחת: -- ביום זה היו שעותיה של תרצה, מחנכת כיתה ח', עמוסות מאד. תלמידותיה התחרו בכל החזיתות - בצהריים נסעה עם כמה מעודדות מכיתתה לגבות את ענבר עברון שהתמודדה בחידון ידיעת הארץ מול ארבעים מתחרים שעלו לתחרות של אזור הדרום (כולם היו מכיתה ט') ובערב עודדה את תלמידותיה שעל הבמה בחדר האוכל בחידון התנ"ך הבית ספרי. נחת למחנכת! --

ביום רביעי- סידרה לנו ועדת תרבות ערב מיוחד במינו של חינוך ונוסטלגיה קיבוצית - 'כך היינו' שנערך בטוב טעם על פי נושאים וכלל קטעי סרטים מהקולנוע הישראלי. ראינו את סופיה לורן הצעירה 'מתנדבת' ועובדת במלא המרץ בקטיף. ראינו את סלאח שבתי עומד על רזי החברה הקיבוצית ובדרכו התמימה 'מפצח' את השיטה. את 'קרמבו' שולט בקיבוץ ביד רמה ומנסה לשקם את מעמדו מול החברים. את נאמנותם העיוורת של ה'שמוצניקים' ל'שמש העמים' – משל היה נביא או אדמו"ר. את ה'אסקימוסים' – הוותיקים, שנזנחים בקיבוץ בגליל לאחר שנמכר לאיל נדלין ובוחרים להקים אותו מחדש, בדרכם. את מעשי הקונדס והשובבות שאומצו מבית מדרשו של הפלמ"ח בסרט 'קוראים לי שמיל'. את המלנכוליה המדכאת כל חלקה שמחה, בסרט 'אדמה משוגעת'. את מטבעות הלשון, המנהגים, התקנונים, האסיפות, הנהלים, המוסדות, האווירה וההווי - העביר המנחה דודו לבני מ'תיאטרון הקיבוץ' באהבה וגעגוע ונתן לציבור את הטיפ החשוב ביותר להצלחה בכל התחומים, אותו שמע אישית מהפילוסוף שהגה אותו - אליהו לוי- המורה לספורט הוותיק בניר יצחק:

"אתה מתחיל הכי מהר שלך, ולאט לאט אתה מגביר.."

וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד, לְנַפְשֵׁיכֶם (דברים ד' ט"ו)

בתקופה האחרונה שמעתי על **שתי תאונות** בהן קשורות קלנועיות, באורח נס לא היו פגיעות בנפש, אבל זו הייתה כתובת על הקיר! מדובר בדיני נפשות ממש! שחס וחלילה לא יישפך דם! ואני שואלת – עד מתי? מי אחראי על אכיפת חוקי התנועה הפנימיים שלנו? מי יאמר לבעל הקלנועית שעליו לוותר על כלי הרכב? חוקי התנועה העירוניים והבינעירוניים אינם אותם החוקים שאנחנו צריכים לפעול לפיהם כאן בקיבוצנו, אצלנו חוקי התנועה צריכים להיות קשוחים יותר, הקיבוץ הוא משפחה אחת גדולה ולכן היחס צריך להיות כמו לבני משפחה, מצד אחד לדאוג דאגה יתרה לכל בני המשפחה המסתובבים בינינו, מצד שני "לשלול רישיון" ברגישות אבל בנחישות.

לפני למעלה מחדשיים בשבת פרי' מקץ 29.11.13 כתבה רבקה ידידיה בדיוק על הנושא הזה בעלון, מה קרה מאז? רק עוד תקלות. באספה העזתי לדבר על נושא הבטיחות, שנראה לי לא מטופל כראוי ונרמזתי באופן ברור, שלא ראוי למתוח ביקורת בנושא. ייתכן שגם הפעם זה יקרה.

חברים! מדובר בדיני נפשות בואו לא נטאטא אותם מתחת לשטיח ואם חס וחלילה יקרה משהו נגלגל עיניים לשמיים ונגיד לא חשבנו שזה יקרה. אני מצפה מהורים לילדים קטנים ומתושבי שכונת שקד, שיכתבו דברים על האי בטיחות בחנייה של הגנים, ומחברים אחרים שיאירו את הנושא מכל כיוונו והם רבים. ובתקווה שהנושאים החשובים הללו יזכו לטיפול ראוי, ויבואו עלינו ימים ושבתות של שלווה.

ענה אפרון

משקפיים והחלרי' מרפאה

- החל מחודש פברואר יזוכה החבר בגין קניית משקפיים בתוך חיובי המרפאה, ולא בשורה נפרדת בדף התקציב כפי שהיה עד כה.
- יש להמשיך להביא אלי את החשבונית/קבלה בגין רכישת משקפיים.
- אני מבקשת להזכיר לחברים להביא אלי קבלות בגין הוצאות בריאות, על מנת לקבל את הזיכוי המגיע להם.
- תזכורת לחברים/ילדים/עצמאות כלכלית וכל המבוטחים בביטוח הראל: בבקשה הביאו אלי הקבלות על הוצאות ניתוח/יעוץ על מנת למצות את זכויותינו בביטוח הראל.

בריאות טובה!

רחל כרמלי

מועדון הסרט הטוב

ביום שני 24/2/14 בשעה 17:00

יוקרן במועדון לחבר הסרט:

מלון מריגולד האקזוטי

"מלון מריגולד האקזוטי" מביא את סיפורם של 7 גמלאים בריטים הבוחרים לבלות את גיל הפרישה שלהם במלון בהודו המיועד ל"אנשים זקנים ויפים" מטעמים פיננסיים וסיבות אישיות שונות. עד מהרה הם מבינים שהפנטזיה המפנקת שנמכרה להם היא למעשה מלון עם צו הריסה ומנהל צעיר כושל שכל חוזקו הוא דיבורו החלקלק. החלטתם של כל השבעה (בעיקר בלית ברירה) להישאר בכל זאת במלון ולהתמודד עם הלם התרבות ההודית, מאפשרת להם להתחיל מחדש ולהבין היכן טעו בדרך בה ניהלו את מרבית חייהם.

כן, זה סרט על זקנים, אך הוא מלא חיים. כמעט כל סצנה שופעת צבעוניות הודו, כתובה באופן שנון ומברכת באנסמבל בריטי משובח. כמה קל להאמין ולהיסחף לסיפור המסופר על ידי ג'ודי דנץ', כשהיא לצדם של ביל ניי, טום ווילקינסון ומגי סמית'. תענוג. דב פאטל ("נער החידות ממומביי") הוא משב רוח רענן מלא בקומיות ואופטימיות ולמרות שמה שהבטיח לחבורה הבריטית רחוק מלהיות תואם מציאות, אנחנו עדיין מלאי אמפתיה כלפיו ורוצים שיצליח. הסרט כל כך מלא חמימות ואנושיות לכל אורכו שאתה רוצה בסופו לעלות על המטוס הראשון להודו ולנחות במלון מריגולד. למרות העטיפה הססגונית המקושטת סרטים מסולסלים, "מלון מריגולד האקזוטי" עוסק בסופו של דבר בנושאים של זקנה, בדידות, חרטה ופחד מכל השלושה. כל דמות מייצגת פן אחר של הזקנה על כל חסרונותיה ויתרונותיה והדמויות הן עמוקות, אמיתיות ונושאות על כתפיהן חיים שלמים של זיכרונות וסודות.

שחקנים: ג'ודי דנץ', ביל ניי, מגי סמית, טום ווילקינסון, רונלד פיקאפ, פנלופה ווילטון, סיליה אימרי, דב פאטל
במאי: ג'ון מאדן מקום/שנה: בריטניה/2011 אורך: 118 דקות ז'אנר: רומנטיקה, דרמה, קומדיה

מפגש נשי - 'פורים קטן'

בערב יום ראשון, לכבוד מנהגנו החדש, נפגשנו מספר נשים יחדיו. נושא הערב היה 'פורים קטן' וההיענות היתה מפתיעה. הבנות הביאו ממעשי ידיהן וחלק אף הביאו ממעשי ידי בעליהן..

הנשים הצליחו לחמוק מהבית וחלק אף הפתיעו והגישו ישר מעבודתן- ולהן יישר כח עצום!
פתחנו את הערב בקריאת מקורות-ויקיפדיה, ליובאוויטש, הרב קוק ועוד. עמדנו על ההבנה של שמחה פנימית וחיצונית, שמחה נשית מהי ושאר מיני הנהגות ובקשות..

את הערב קינחנו בפעילות יצירתית - הכנת מסיכות בחומרי יצירה ועוד. הבנות הפתיעו בכישרונות ברוכים ונהנו מאוד משיחת הנשים. הערב היה פורה ומוצלח! הגיעו נשים צעירות ו"צעירות ברוחן" ולכולן רציתי לומר תודה!

כולי תקווה שנפרח ונשגשג מחודש לחודש ויהפוך העניין למנהג קבוע. תודה רבה לכל העוזרים והעוזרות- הגלויים והנסתרים! שנוכה כולנו בע"ה להגיע לדברי הרב קוק- לצורת הנפש הטבעית של הנפש הבריאה, השמחה והעליזה!

אילנה הלוי

הרהורים על הרהורי האזכיר הוותיק

"ביצור הביטחון הסוציאלי – במהלך העשור האחרון, עשינו בסעד מהלכים מאד חשובים, למען הביטחון הסוציאלי של החברים, על כל המשתמע מכך. בחרנו כתפיסת עולם להשתית חלק מהביטחון הזה, על מערכות ערבות הדדית פנימיות, שעדין מתפקדות בצורה טובה מאד, כולל שימושים ומקורות לשם כך. אלא שהשינוי שעובר על כולנו, וזה שעוד נעבור בדור הקרוב, יעמידו בוודאי סימני שאלה, על רמת הערבות ההדדית הנשמרת בסעד, ויתכן אף שיהיה לחץ לשנות חלק מ"התפיסות הישנות" בנידון. אשר על כן נראה לי שחשוב לקיים דיון, ולייעד מקורות לשם ביצור הביטחון הסוציאלי של החברים..."

דברים אלו שכתב חברנו בוקי בתוקף תפקידו כמזכיר הקיבוץ, צריכים להדליק נורות אדומות גדולות מאד בקרב החברות והחברים שטרם הגיעו לגיל הפנסיה מחד, ומאידך אין להם מספיק זמן על מנת לצבור מספיק שנות וותק כדי להגיע לפנסיה שתיתן ביטוי לביטחון סוציאלי, לפחות כנהוג היום בקיבוץ סעד. לעניות דעתי מדובר באותה קבוצת החברות והחברים שהיו ביום השינוי בגיל 50 ומעלה.

בקרב תוצג לחברים ולאסיפה נייר עמדה שגיבשה המזכירות בנושא "חלוקת פירות הנכסים" או כפי שמוצע לקרוא להם ע"י מוסדות שונים הקשורים לתנועה הקיבוצית "פדיון שנות וותק". בנייר עמדה זה, מוצע לחלק לחברים במשך 10 שנים על פי מפתח וותק, כ - 10 מליון ₪.

הגשתי הצעה למזכירות המדברת על חלוקה של כ - 22 מליון ₪, הסכום מבוסס על תחשיב שערכתי המדמה מציאות של מתן דמי עזיבה לכלל חברי הקיבוץ (כאמור "פדיון שנות וותק") בניכוי ערך משוער של הדירה. הסכום אותו אני מציע יגיע מ 10% מרווחי כלל העסקים של קיבוץ סעד, לפני חלוקה לצרכי השקעות. או מהנכסים הצבורים של הקיבוץ הנמצאים בקרן מילואים או בקופות פיננסיות אחרות.

ההצדקה לחלוקת סכום זה נובעת בדיוק מהחששות שמביע בוקי בדבריו המצוטטים בפתיח שלי.

החשש שרוב כזה או אחר יוביל למצב שבו הביטחון הסוציאלי של בני 50 ומעלה ביום השינוי, עשוי להיפגע. חלוקת נכסים בתום 10 שנים לכלל החברים שיהיו בקיבוץ סעד, כולל אלו שהתקבלו בסעד אחרי יום השינוי, ולא צברו שנות וותק. המעניקות להם אפשרות ליהנות מכספים אלו, (ואני משוכנע שכל אדם בר דעת מבין, למרות שהיה רוצה אחרת, שאין לו זכות לקבל חלק בנכסים שהוא לא תרם להיווצרותם), הוביל אותי לחשיבה שצריך לשנות את ההגדרות של חלוקת כספי הנכסים, ולהצמיד אותם לוותק שצברו חברי הקיבוץ עד ליום השינוי.

כספים אלו צריכים להוות את הבטוחה שאם יהיה רוב כזה או אחר, שירצה לשנות את הכללים של הביטחון הסוציאלי ואת הכללים של מערכת הערבות ההדדית, החברים שתּרמו לאורך שנים רבות להיווצרותם של הנכסים לא ייפגעו בביטחון הסוציאלי שלהם כתוצאה משינוי הכללים.

כיום המרכיבים הסוציאליים בתקציב הקהילה הם גדולים, והם נשענים על מקורות הקהילה במידה גדולה מאד. ירידה במקורות תביא בצורה ברורה גם לירידה בשימושים. אם לא נשכיל להכין מספיק מזומנים לתקופה זו, הביטחון הסוציאלי ייפגע בגדול.

אין ספק שחברות וחברים שהיו בני 50 ומעלה ביום השינוי, כשיגיעו ליום בו יהיה עליהם לצאת לפנסיה, ולא יהיה להם אותו ביטחון סוציאלי שקיים היום, רמת חייהם תיפגע בצורה משמעותית!!

לכן דבריו של בוקי חייבים להוביל אותנו להתנגד להצעת המזכירות בנושא "חלוקת פירות הנכסים", להצעה כיצד לחשב אותו ומה יהיה גודלו. וללכת להצעה של "פדיון שנות וותק" בניכוי שיוך הדירות. את חלקו של הסכום לחלק לחברים ואת חלקו האחר לשמור בקופה שתהיה לה רק מטרה אחת – המשך שמירה על ביטחון סוציאלי של כל אותם שהיו חברים בסעד ביום השינוי.

אבי האפריון

נ.ב. חברים הרוצים להבין בצורה מפורטת יותר את הדברים עליהם אני כותב, מוזמנים לפנות ולקבל הסברים גם בעל-פה.

תזכורת בוקי:

כפי שאבי מציין, הצעתו הוגשה למזכירות על ידו, נדונה בכבוד ראש, ולא אומצה על ידי המזכירות.

(כמובן ששמורה לאבי הזכות להציגה לדיון באסיפה)

נדמה שמדובר בעוד מקרה, שעלינו לבחור בין הרצוי למצוי! מובן שהיינו שמחים מאד לו יכולנו לייעד סכומים גדולים יותר "לשיוך פירות הנכסים היצרניים" אלא שהמזכירות חשבה, שעלינו לנהוג בזהירות המתבקשת, ולא ליצור התחייבויות שלא נוכל חלילה לעמוד בהן.

בנוסף לכך חשבנו שנכון שהסכום שנעמיד לצורך הנושא, יהיה כזה שניתן יהיה לחלקו בזמן סביר, וזאת על מנת לקצר את התקופה, בו יחיו בתוכנו שתי קבוצות חברים לא שוות.

חשוב להזכיר שעל פי הצעת המזכירות שתגיע לדיון ציבורי באסיפה, מדובר על כך שעם תום החלוקה של הסכום ל"זכות המוגדרת" (10 מלש"ח על פי הצעתנו) נעבור לחלוקת דיווידנד שנתית, על בסיס התוצאות העסקיות, ואנחנו אכן מאמינים שהחברים כולם עוד יזכו אי"ה בסכומים ניכרים נוספים, אבל בדרך אחראית שלא מסכנת את חוסנה הכלכלי של סעד.

למסגרת סעד היקרה

ברצוננו להודות לכל אלו שטרחו ועמלו בהכנת ארוחות הערב והשבת לרגל הולדת בתנו

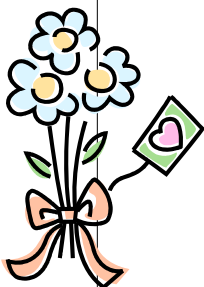
עלמה

תודה לכל אלו אשר פינקו ומפנקים.

זכות גדולה להיות חלק מקהילה כה תומכת ומפרגנת.

יישר כוח גדול למארגנות רננה יערי ונעמה רוטנברג.

רק בשמחות.

מנחם, חסיה, מתנאף, יהב, צדי ואלמה - פלאומנף

מחסן התחפושות

לקראת פורים הבא עלינו לטובה ולשמחה, יפתח מחסן התחפושות, השוכן במקלט שליד בית חנן קסלר.

ראשית, הערה/בקשה כללית וחשובה –

מחסן התחפושות שמור ומסודר, ומושקעים זמן ומאמצים על מנת לטפח אותו, לכן הכניסה אל המחסן נעשית רק עם שחר סמיט. לא ניתן להיענות לכל בקשה אישית ולא אפשרי לאשר כניסה ללא ליווי. שחר עושה מאמצים לפתוח את המקום במספר מועדים מגוונים לרווחת כולם (השנה הוספנו 2 ימים של פתיחה וכן שעות מגוונות). בבקשה, אל תעמידו את שחר במצבים לא נעימים והגיעו בשעות שנקבעו.

להלן כללים לשמירה על הסדר:

- מחסן התחפושות יפתח לפני פורים וניתן להגיע ולשאול תחפושות.
- כאמור - הכניסה למחסן התחפושות בליווי שחר בלבד. יש להגיע בשעות היעודות.
- ילדים עד כיתה ו' יגיעו עם הוריהם. ילדים שיגיעו ללא ליווי – לא יורשו להיכנס.
- תחפושות שנלקחו יוחזרו שלמות ונקיות עד שבועיים אחרי הפורים (מניסיון של השנים האחרונות עולה שיש כאלו שלא מחזירים, על אף התזכורות והבקשות. ולכן נאלץ להטיל קנסות בגין איחורים או על תחפושות שלא הושבו). מועדי ההחזרה יפורסמו לאחר פורים.
- נשמח לקבל תחפושות ואביזרים חדשים (תכשיטים, משקפיים, פאות, כובעים, חגורות, עניבות, ארנקים וכו') – נא לתאם עם שחר (מחוץ למחסן אין מקום להניח דברים, נבקש שלא להשאיר שם שקיות. הן נרטבות ותכולתן נהרסת).

מועדי פתיחת מחסן התחפושות:

- יום ראשון, ל' אדר א', 16:30 – 18:00.
- יום רביעי, ג' אדר ב', 16:30 - 18:00.
- מוצ"ש פר' ויקרא, ו' אדר ב', 20:30-21:30.
- יום שני, ח' אדר ב', 14:30-16:00.
- יום רביעי, י' אדר, 20:30-21:30.

בברכת פורים שמח!

וצאת תרבות ושמח סמיט

מסיבת פורים קטן פנשים

בראשון בערב

בין בישול ארוחה, לכביסה, לכלים
עצרנו הכל והלכנו למועדון לחבר, לערב נשים.

באווירה חמה ונינוחה

דיברנו על מה היא עבורנו שמחה.

כל אחת זכתה לקשט מסיכה

תוך כדי מפגש חברות ושיחה.

דיברנו, צחקנו, הלב נפתח

והגוף זכה לשקט ומנוחה.

זה המקום להגיד (בשם כולן, אני מקווה)

תודה למארגנת- אילה.

תודה לאופות על המטעמים

בפעם הבאה הביאו מתכונים!

וגם, כבר עכשיו להזמין את כולן

לערב ראש חודש ניסן.

דיקלה אינזברט

להלה ולצביקה פורטס ולכל המשפחה

מזל טוב להולדת הבן

הרבה אושר ונחת - קהילת סעד

להלה ולצביקה אימינו

מזל טוב לנישואי צרבה ואבידן אהרון

בתם של כנרת ואלחנן אריאל

מפגש קמחא דפסחא – קיבוץ הדתי

כבכל שנה גם השנה הציונות הדתית מתכוונת לחלק אריזות מזון למשפחות נזקקות לקראת חג הפסח. השנה פנו ראשי הציונות הדתית אל נחמיה רפל, מזכ"ל הקבה"ד וביקשו ממנו שתנועת הקיבוץ הדתי תרכז את הפרוייקט.

אנו נמצאים בעיצומן של ההערכות וההכנות לקראת החלוקה. היעד: לחלק לפחות 6000 חבילות מזון למשפחות נזקקות לפני החג. מדובר במשפחות המוכרות לשירותי הרווחה ברשויות מקומיות בכל הארץ.

היום במדינת ישראל משפחות רבות עברו מהצד הנותן לצד המקבל; כל תרומה מסייעת לנו לעזור למשפחות אלה. תרומה של 300 ש"ח תספיק לרכישת חבילת מזון למשפחה אחת, אך כמובן שכל תרומה, קטנה כגדולה, תעזור לנו להרים את המבצע.

תעזרו לנו לעזור למשפחות לחגוג את חג החירות בצורה מכובדת!

חברים המעוניינים לתרום מוזמנים ליצור איתנו קשר, אפשר גם להיכנס ללינקים הבאים:

<https://www.facebook.com/kimchadpische> : פייסבוק

אתר: <http://www.israeltoreset.org/amuta/580000552>

שם אפשר לבצע תרומה אונליין דרך כרטיס אשראי או פיי פאל.

בברכה

הצוות המארגן

אילנית שגב – הקבוץ הדתי 052-478-7703

שלום אשכנזי – לביא 050-323-1532

ג'ודי סינגר – מירב 054-321-3911